

Syndicale strijd bij Carrefour (1.11.08)

Vorige vrijdag werd gestaakt in een aantal vestigingen van Carrefour verspreid in het hele land. Om onze solidariteit te betuigen en om er het fijne van te weten gingen wij poolshoogte nemen bij het piket aan de Hypermarkt in Oostakker (Gent).

Een stevig en veelkleurig piket stond voor de ingang (zie foto). De winkel was echter open en vakbondsmilitanten spraken de schaarse klanten aan om te proberen hen te overtuigen uit solidariteit, voor die dag een ander warenhuis uit te kiezen voor hun boodschappen. Dit leek niet zo erg te lukken. Aanleiding voor onze eerste vraag.

Waarom kozen jullie voor deze actievorm? Bij de staking tegen het generatiepact, eind 2005, was het hier potdicht.

Vanmorgen hadden wij de ingang afgegrensd met winkelkarretjes. Wij werden echter al snel geconfronteerd met een door politiemannen geflankeerde deurwaarder die ons een vonnis in kort geding voorlas, waarin wij aangemaand werden de werkwilligen en de klanten de toegang tot het warenhuis te verschaffen. Zo niet riskeerden wij een boete van 1000 € per gehinderde werkwillige of klant. Wij zijn zeer ongelukkig met deze gang van zaken omdat wij hierin een aantasting zien van ons stakingsrecht, maar kunnen voorlopig niet anders dan ons er bij neerleggen.

Is de actie hiermee gebroken?

Helemaal niet, want van de 200 personeelsleden zijn er maar 20 aan het werk, waarvan 12 chefs. De chefs staken nooit mee, omdat hun bevoorrechte positie te kwetsbaar is. Dus zijn er maar 8 echte werkwilligen.

Hoe kan de directie de winkel open houden met zo weinig personeel?

Zij heeft alle werkwilligen aan de kassa's gezet. In het warenhuis is er verder geen enkele dienstverlening aan de klanten. Langer dan 15 min dag de winkel open houden met zo'n lage bezetting is niet vol te houden.

Wij hebben via de media vernomen dat jullie staken uit protest tegen de opening van een nieuwe Carrefour vestiging in Brugge, waar het personeel veel minder verdient. Hoe zit dat precies in mekaar?

In Brugge hebben ze de truc uitgehaald het warenhuis onder te brengen onder een ander paritair comit (202.01 zelfstandigen i.p.v. warenhuizen) waardoor zij 25-30% minder loon betalen. De toeslag voor zondagswerk, bij ons 300%, bedraagt daar 100%. De toeslagen voor avondwerk bedragen bij ons 50% voor werk na 18 u op een weekdag en 100% op zaterdag. In Brugge is er een toeslag van 25% voor werk na 19 u.

Maar het gaat niet alleen om de lonen. De flexibiliteit is veel groter. Bij ons zijn de uurroosters 3 tot 4 weken vooraf bekend. In Brugge krijgt het personeel 1 week vooraf zijn uurrooster en kan hij onderweg door de directie nog eenzijdig gewijzigd worden. Het hoeft geen betoog dat dit een ramp is voor het sociaal leven.

Tenslotte zijn de syndicale rechten in Brugge uitgehold; Er is geen Syndicale Delegatie, geen Ondernemingsraad, geen Comit voor Preventie en Bescherming.

Hoe kan dat toch allemaal? Kan de directie van Carrefour zo maar beslissen onder een ander

Paritair Comit te ressorteren? Kunnen zij zo maar de wet negeren door geen OR (verplicht vanaf 100 werknemers) en CPB (verplicht vanaf 50 werknemers) op te richten?

Ze omzeilen alle wetten en CAO's van de warenhuizen door een fictieve constructie op te zetten, waarbij de vestiging opgesplitst wordt in een reeks kleine juridische entiteiten.

Als die werkvoorwaarden in Brugge zo slecht zijn, hoe geraken zij dan aan personeel?

Het kaderpersoneel is overgekomen van andere vestigingen met aantrekkelijke voorwaarden. De andere werknemers zijn overwegend jonge mensen die al blij zijn met een eerste job. Ofwel zijn ze door de VDAB gestuurd en kunnen dit moeilijk weigeren op straffe van verlies van hun werkloosheidsvergoeding.

De toestand in Brugge is inderdaad een schande, maar waarom moeten mensen in andere Carrefour vestigingen actie voeren? Wordt jullie loon verminderd? Worden jullie werkvoorwaarden en syndicale rechten aangetast?

Vandaag niet, maar indien de toestand in Brugge geslikt wordt, dan kun je er zeker van zijn dat deze werkvoorwaarden veralgemeend zullen worden tot alle vestigingen van Carrefour. Het zal zich trouwens niet tot Carrefour beperken. Delhaize is van plan volgend jaar het systeem Brugge in een Waalse winkel uit te proberen.

Onze strijd is dus in het belang van alle werknemers uit de distributie sector.

Verleden week was ik bij het piket aan de hoofdzetel van EANDIS. Ook daar verzet het personeel zich tegen een aanval op de werkvoorwaarden. Meer en meer zie je dat het patronaat van de crisis misbruik wil maken om de loon- en arbeidsvoorwaarden aan te tasten. Kun je dan niet stellen dat jullie strijd heel de vakbeweging aanbelangt?

Inderdaad.

Wij danken jullie voor dit gesprek, en wensen jullie veel succes toe.

Stakingspiket. Op de eerste rij, tweede van links Katrien Degryse, Secretaris BBTK O.Vl.